

[Poul Sørensen.]

et forslag, hvor der ikke er tale om den eksamensfri mellemskole, men hvor ordningen — mere sukret til — kaldes den milde deling.

Under det saglige arbejde, der skal finde sted i udvalget, skal vi nok få klaret, hvad der ligger heri, men jeg må sige, at vi trods den venlighed, man altid møder fra den højtærede minister, er uhyre ængstelige for, at ministeren denne gang tager mere fejl, end han gjorde, da loven af 1937 så dagens lys.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til den højtærede minister — det er måske et spørgsmål, der kunne stilles i udvalget, men jeg vil gerne stille det her — nemlig om det, hvis ministerens forslag gennemføres, vil sige, at den private skole, som i de senere år har fået en opblussen, hvilket jeg kun kan være glad for, hindres i den opdeling, som den har nu, og af statens faste hånd tvinges ind i de baner, som er anvist i de forslag, vi behandler i dag. Jeg ville være glad, om den højtærede minister vil besvare dette spørgsmål.

Jeg vil gerne understrege — jeg havde lejlighed til at gøre det sidst — at det konservative folkeparti er villigt til at lægge ryg til, også økonomisk — og det manglede også bare andet — at få landsbyskolens forhold ordnet. Det erkendes fra alle sider, at det må ske; den vej er let farbar, for planen ligger der, og udviklingen kan foregå. Derfor er spørgsmålet om landsbyskolerne, landdistrikternes skoler, ikke et spørgsmål, der kan skabe strid her, så vidt jeg kan skønne. Vi er villige til at yde vort bidrag til at bygge landkommunernes skoler op, men lige så sikre er vi i vor stilling med hensyn til, at mellemskolen i byerne og andre steder, hvor den findes, ikke skal betale gildet for fejlen, vi har kørt med siden 1937 indtil dagen i dag. Vi står fast på det standpunkt, der falder sammen med det, der blev givet udtryk for i det føromtalte citat fra et modstanderblad, at det må være 1957's opgave at få indført det 8. skoleår, og vi vil altså henstille, at denne sag bliver genstand for en kommissionsbehandling, hvor alle interesserede kræfter kan komme med.

Jeg føler trang til ud fra mine synspunkter at værne byens skole, og jeg er ved bedre

mod ved indgangen til folketingssamlingen 1957-58, end jeg var for et år siden. Der er stort frafald, højtærede minister, fra den højtærede ministers skolesynspunkter; der melder sig mange til det synspunkt, som vi måske i begyndelsen havde vanskeligt ved at fastholde, og det er min private opfattelse, at man ikke vil gennemføre en skoleordning, som op imod et halvt hundrede af tingets medlemmer vil stemme imod. (*Horn*: Det er sket før!). Men det vil ikke komme til at foreligge igen, fordi der ude i befolkningen er mening og vilje over for skolespørgsmålet. Og hvis mit synspunkt er rigtigt, hvorfor så spille tiden med at trække tov i et udvalg, hvor vi i virkeligheden ikke rigtig kan få belyst det store problem om den eksamensfri mellemskoles børns uddannelse? Hvorfor så ikke straks tage det eneste rigtige og praktiske standpunkt at nedsætte en kommission eller et udvalg? Lad os få lærere og andre interesserede med til bedømmelsen af hele den store skolesag.

Undervisningsministeren (*Jørgen Jørgensen*): Jeg takker ordførerne for de fem partier, som har givet tilslutning til de lovforslag, der foreligger som et forhandlingsgrundlag. Jeg tager det som udtryk for, at der her i tinget er et overvejende flertal, der ønsker, at man nu skal nå et resultat.

Jeg kan desværre ikke takke det ærede medlem hr. Hvidberg. Jeg synes i det hele taget, at den milde deling, som jeg har gjort forsøg på at indføre, efter det ærede medlems udtalelser at dømme ikke har gjort indtryk på det ærede medlem. Jeg skal sige et par ord om det siden.

Det ærede medlem hr. Hartling, hvem jeg takker for den positive indstilling, som kom til udtryk, sagde, at man måtte have oplysning om de økonomiske konsekvenser af lovforslagene, og deri er jeg naturligvis ganske enig. Alt, hvad vi kan fremskaffe fra undervisningsministeriets side i så henseende, skal blive fremskaffet. Jeg vil dog allerede på dette tidspunkt sige, at jeg tror, man overdriver, når man taler om store økonomiske konsekvenser af strukturforslaget, der efter mit skøn kun vil medføre meget små udgifter. Der kan blive tale om undervisningsmateriel o. lign., men det bli-